

skulle de, hvis de ikke selv ere kørende, skaffe Befordring til Lægen og yde ham den sædvanlige Betaling 6, 8 til 10 Kr., og det vil spille en stor Rolle, navnlig for Smaafolk. Derfor burde Forslagsstillerne ogsaa i § 8 have forandret $\frac{1}{4}$ Mil til 1 Mil. Naar det ønskes, at Lægerne skulle have Retten til at syne, maa de ogsaa tage det, der følger dermed.

Der eri § 2 ikke sket nogen anden Forandring end den nævnte, at $\frac{1}{4}$ Mil er forandret til 1 Mil, undtagen dette, at der tilføjes, at den Læge, der har behandlet den afdøde, først skal søges til at foretage Ligsynet; men det forekommer mig noget uheldigt. Tidligere have de paarørende haft Ret til at hente en hvilken som helst Læge til at syne den afdøde. Man kan jo tænke sig — det kan være uden eller med Grund, ligemeget — at en Mand for Eksempel har haft en Læge til sin Hustru eller sine Børn, men har faaet den Opfattelse, Forstaaelse eller Følelse, at Lægen ikke har kendt til Sygdommen, og maaske har givet en forkert Medicin. Hvad enten det nu er med Rette eller Urette, mener jeg alligevel, at det er urigtigt at paalægge vedkommende at hente den Læge, hvem han saaledes har faaet Mistillid til. Naar Ligsynet skal foretages af en Læge, synes jeg, at det kan være lige godt, enten det foretages af den Læge, der har behandlet den afdøde, eller en anden.

Efter denne Ændring bliver altsaa Afstanden forhøjet til 1 Mil; men Bekostningen derved bliver ikke sat ned til det hidtil gældende. Forslaget forekommer mig derfor at være en Umulighed. Vi her i Salen ere ikke berettigede til at paalægge de Mennesker, der bo mellem $\frac{1}{4}$ og 1 Mils Afstand fra Lægen, denne større Bekostning, som kan løbe op til 12—14 Kr. Udover 1 Mils Afstand kommer jo ingen til at betale mere end de 2 Kr., som Loven af 1871 bestemmer. Den ærede Ordfører fremførte jo adskillige Grunde for Lovforslaget, særlig nævnte han Statistikken; men da vi alligevel ikke faa en fuldstændig Statistik, kan det jo ikke være saa nødvendigt at faa den forbedret ved netop at inddrage denne Afstand under den. Ovre i Jylland er der jo store Strækninger, hvor de alligevel maa have Ligsynsmænd; ja, selv hvor der kun boer en enkelt Læge, skal der jo alligevel udnævnes Ligsynsmænd, som i Lægens Forfald skulle udstede Dødsattesten. For Statistikken Skyld vil det altsaa have mindre at sige, om man faar den lidt mere eller mindre fyldig. Jeg kan heller ikke se, at det har

saa meget at sige, om Ligsynsmændene paa Attesten sætte f. Eks. for ældre Folks Vedkommende, om Dødsaaarsagen er Alderdomssvaghed eller anden Grund, om en Mand, der er 70 Aar, paa Dødsattesten er angivet som død af Alderdomssvaghed eller af en Influenza, der har sluttet sig til Alderdommen og har taget Livet af ham i Løbet af faa Dage. For øvrigt tror jeg, at Ligsynsmændene søge Oplysning hos den afdødes Efterladte om, hvorledes Forholdet har været, ligesom jeg ogsaa tror, at Sogneraadene til Ligsynsmænd vælge Folk, som de vide ikke ville gaa samvittighedsløst til denne Gerning, men udfylde deres Gerning saa samvittighedsfuldt som muligt. Ligsynsmændene ville netop med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad vedkommende Person er død af, sikkert altid henvende sig til den afdødes Efterladte for at faa Oplysninger med Hensyn til Dødsaaarsagen, og har der været Læge hos den vedkommende, hvad der jo i de allerfleste Tilfælde har, bliver der altid spurgt om, hvad Sygdom Lægen mente vedkommende har haft, og det bliver sikkert altid paaført Dødsattesten.

Jeg tror ikke, vi skulle have saa stor Mistillid til vore Kommunalbestyrelser, Politimestre og Ligsynsmænd, som den ærede Ordfører lod til at have. Vi ere jo i en Oplysningens Tid, Befolkningen bliver mere oplyst og fremmer sin Visdom Aar for Aar, saa at der vist ikke er noget i Vejen for her at fortsætte, uden at gaa til at paalægge Befolkningen saa store Udgifter, som dette Forslag medfører. Kunde der herfra eller fra den højtærede Justitsminister gøres noget ved at indskærpe Politimestre og Sogneraad, at de skulle sørge for, at der i alle Tilfælde bliver udvalgt samvittighedsfulde, dygtige og paalidelige Mænd til at foretage Ligsynsgerningen, vilde jeg gerne være med til noget saadant. Sogneraadene ere jo ikke forpligtede til at tage hvem som helst. Kunne de ikke faa Folk til for den Betaling, 2 Kr., som Loven af 1871 fastsætter, og som skal betales for hver Ligsynsattest, have de jo Lov til og have Forpligtelse til i Henhold til Loven af 1871 at betale af Kommunekassen en saadan Løn, at de virkelig kunne sikre sig at faa dygtige, paalidelige og samvittighedsfulde Mænd til at udføre Gerningen.

At Lægerne skulle være mere kvalificerede eller dygtigere til at se, om der er sket en Forbrydelse ved Mord eller lignende af den afdødes nærmeste, tror jeg ikke har saa meget paa sig. Jeg tror